

ΕΔΩ ΚΟΛΑΣΗ, ΕΔΩ ΠΑΡΑΔΕΙΣΟΣ

Πόσες φορές από τὰ χείλη πολλῶν ἀνθρώπων δέν λέγεται ἡ φράση: «ἐδῶ εἶναι ἡ κόλαση ἐδῶ εἶναι καί ὁ παράδεισος». Τό σύνθημα αὐτό κρύβει ἕνα μεγάλο ψέμα, ἀλλά καί μιὰ μεγάλη ἀλήθεια. Τό ψέμα εἶναι ὅτι δέν εἶναι ἐδῶ οὔτε ἡ κόλαση, οὔτε ὁ παράδεισος. Ἐδῶ εἶναι τό στάδιο τοῦ ἀγῶνα. Ἐδῶ καλούμαστε νά ἀγωνιστοῦμε, νά δώσουμε ἐξετάσεις. Ἐκεῖ εἶναι ὁ παράδεισος, ἐκεῖ εἶναι καί ἡ κόλαση, μᾶς τό βεβαιώνει τό ἀψευδές στόμα τοῦ Κυρίου.

Ὁ Διάβολος μέ τό σύνθημα αὐτό θέλει νά μᾶς ἐξαπατήσει, θέλει νά μᾶς κάνει ἀμέριμνους καί ἀδιάφορους πρὸς τήν αἰωνιότητα. Θέλει νά μᾶς κρατήσῃ δέσμους ἐδῶ κάτω στή γῆ, καί τό κατορθώνει αὐτό. Πόσοι ἄνθρωποι μέ αὐτό τό σύνθημα: «Φάγωμεν καί πίωμεν, αὔριον γάρ ἀποθνήσκομεν», μένουν μακριά ἀπό τόν Θεό, καί ζοῦν στό σκότος τῆς ἁμαρτίας! Μᾶς νανουρίζει ἔτσι ὁ διάβολος καί καταφέρνει νά φεύγουν πολλοί ἀπό ἐμᾶς ἀπροετοίμαστοι, ὅταν ἔρχεται ὁ θάνατος, στήν αἰώνια ἀπώλεια.

Ἀλλά τό σύνθημα τοῦ Διαβόλου ἔχει καί μιὰ μεγάλη ἀλήθεια. Καί ἡ ἀλήθεια εἶναι ὅτι ὑπάρχουν σήμερα ἑκατομμύρια ἄνθρωποι πού ζοῦν σέ μιὰ ἀληθινή κόλαση. Σέ πόσες οἰκογένειες λείπει σήμερα ἡ ἀγάπη, ἡ εἰρήνη, ἡ ἐνότητα, ὁ αὐτοσεβασμός! Τί νά τὰ κάνεις τὰ πλούτη καί τίς ὑλικές ἀπολαβές, ὅταν ἄνδρες, γυναῖκες καί παιδιά ζοῦν σέ μιὰ κόλαση μέσα στήν ἴδια τους τήν οἰκογένεια!

Δέν εἶναι κόλαση γιά μιὰ οἰκογένεια ὅταν τό οἰνόπνευμα, τὰ ναρκωτικά, ὁ τζόγος, ἡ ἀνηθικότητα καί τόσα

ἄλλα, ἐξουσιάζουν τόν ἄνδρα ἢ τή γυναίκα; Μήν ξεχνᾶμε πώς ἡ κόλαση γιά πολλούς ἀρχίζει ἀπό τήν παροῦσα ζωή γιά νά συνεχιστεῖ στήν αἰωνιότητα.

Ἀλλά καί ὁ παράδεισος ἀρχίζει ἀπό τήν παροῦσα ζωή. Πόσοι πιστοί πού παρέδωσαν τόν ἑαυτό τους στό Θεό καί ζοῦν τήν κατά Χριστόν ζωή, ἀπολαμβάνουν τόν παράδεισο ἀπό τήν παροῦσα ζωή. Δέν εἶναι παράδεισος ὅταν ἔχεις ἀγάπη καί εἰρήνη στό περιβάλλον σου; Δέν εἶναι παράδεισος ὅταν τρέφεσαι πνευματικά ἀπό τό λόγο τοῦ Θεοῦ καί πολύ περισσότερο ἀπό τό σῶμα καί τό αἷμα τοῦ Χριστοῦ; Δέν εἶναι παράδεισος ὅταν ἀνοίγεις τήν καρδιά σου στόν ἀδελφό σου καί τόν γεμίζεις μέ τήν ἀγάπη σου;

Δέν εἶναι παράδεισος ὅταν ἔχεις πατέρα τό Θεό καί τόν ἐμπιστεύεσαι, καί συνομιλεῖς μαζί του; Δέν εἶναι παράδεισος ὅταν νιώθεις ὅτι ὁ Χριστός πέθανε γιά σένα, γιά νά σοῦ χαρίσει τά μύρια τάλαντα τῶν ἁμαρτιῶν σου; Δέν εἶναι παράδεισος ὅταν σκέπτεσαι ὅτι ὁ Θεός σοῦ ἐτοίμασε μιά βασιλεία οὐράνια, αἰώνια;

Βλέπετε ὅτι γιά πολλούς ἡ κόλαση καί ὁ παράδεισος ἀρχίζει ἀπό δῶ καί θά συνεχιστεῖ στήν αἰωνιότητα. Πόσο πρέπει νά προσέξουμε τή φωνή τοῦ Κυρίου: «Ἴδού νῦν καιρός εὐπρόσδεκτος, ἰδού νῦν ἡμέρα σωτηρίας».

Π.Π.